

Dla Dobra Wspólnego

*Nagroda Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy
IV Edycja*

Pałac Prezydencki, listopad 2019

*Człowiek Dzieło
Instytucja*

Nagroda Prezydenta RP Andrzeja Dudy „Dla Dobra Wspólnego”

Nagroda Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej „Dla Dobra Wspólnego” promuje postawy, działania i projekty obywatelskie na rzecz dobra wspólnego. Ma honorować szczególnie zaangażowane osoby, organizacje pozarządowe i wartościowe przedsięwzięcia społeczne budujące wspólnotę obywatelską.

Nagroda przyznawana jest w czterech kategoriach:

- **Człowiek – lider**
- **Dzieło – przedsięwzięcie, projekt**
- **Instytucja – organizacja**
- **Nagroda Specjalna im. Piotra Pawłowskiego**

Celem Nagrody jest:

- wzmocnienie Rzeczypospolitej poprzez kreowanie patriotycznych postaw obywatelskich;
- wspieranie idei budowy społeczeństwa obywatelskiego;
- umacnianie świadomości obywatelskiej, solidarności oraz budowanie kapitału społecznego;
- zachęcanie obywateli do czynnego uczestnictwa obywatelskiego oraz podejmowania aktywności na rzecz dobra wspólnego.

Przyznanie Nagrody Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej „Dla Dobra Wspólnego” następuje poprzez rekomendację członków Kapituły Nagrody.

Nagroda jest cykliczna i przyznawana corocznie.

Nagrodę w każdej kategorii – jednemu z nominowanych kandydatów przedstawionych przez Kapitułę – przyznaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Może przyznać nagrodę więcej niż jednemu podmiotowi w każdej kategorii lub zrezygnować z jej przyznania.

Skład Kapituły

Wojciech Kolarski – Sekretarz Kapituły, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP

dr hab. Marek Rymśza – Koordynator sekcji „Polityka społeczna, rodzina” NRR, kierownik Zakładu Socjologicznych Analiz Polityk Publicznych w Instytucie Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego

Wojciech Kaczmarczyk – Dyrektor Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego, Sekretarz Komitetu do spraw Pożytku Publicznego w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Renata Koźlicka-Glińska – Dyrektor Programowy, Polsko-Amerykańska Fundacja Wolności

dr hab. Ewa Leś – Członek sekcji „Polityka społeczna, rodzina” NRR, kierownik Zakładu Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego w Instytucie Polityki Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego

ks. Stanisław Jurczuk – Członek sekcji „Polityka społeczna, rodzina” NRR, duszpasterz niepełnosprawnych archidiecezji warszawskiej, prezes Katolickiego Stowarzyszenia Niepełnosprawnych Archidiecezji Warszawskiej

Przemysław Omieczynski – Prezes zarządu Fundacji Niepodległości

ks. Wojciech Sadłoń – Dyrektor Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego

ks. Stanisław Słowik – Dyrektor Caritas Diecezji Kieleckiej

Marek Borowski – Prezes Federacji Polskich Banków Żywności

Ryszard Kamiński – Prezes Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich, Instytut Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN, Kujawsko-Pomorski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Minikowie

prof. dr hab. Jerzy Stanisław Olędzki – Członek Rady Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, profesor zwyczajny w Instytucie Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa, Wydział Teologiczny, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego

Ewa Pawłowska – Prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji i Fundacji Integracja, kontynuatorka dzieła **Śp. Piotra Pawłowskiego** – członka Kapituły w latach 2016–2018

Wystąpienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy podczas Gal finałowych Nagrody „Dla Dobra Wspólnego” ubiegłych edycji

I edycja 2016

„Bardzo się cieszę i jestem też ogromnie wdzięczny, że będę mógł dzisiaj jako Prezydent Rzeczypospolitej (...) wręczyć nagrody, które nazwaliśmy „Dla Dobra Wspólnego” – bo ta nazwa chyba najlepiej oddaje istotę tej właśnie (...) wyjątkowej nagrody. Nagrody wręczanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej ludziom dobrej woli, organizacjom zrzeszającym ludzi dobrej woli, tych, którzy w swoim codziennym życiu, bardzo często od dziesięcioleci (...) dostrzegają nie tylko siebie i swoich najbliższych, ale dostrzegają potrzeby innych ludzi. (...) Budowanie dobra wspólnego to nic innego jak właśnie dostrzeganie drugiego człowieka, jego potrzeb, jego problemów i pomoc w osiągnięciu coraz lepszego życia, pomoc w osiągnięciu równego statusu przez ludzi, którzy bardzo często go nie mają. To coś, co jest niezwykle cenne, a właściwie wręcz stanowi podstawę – dla mnie osobiście – nowoczesnego społeczeństwa i nowoczesnego państwa w najlepszym tego słowa znaczeniu.

Ta właśnie solidarność wewnątrzspołeczna jest ukierunkowaniem na takie działanie, które buduje dobro wspólne, a zarazem – co niezwykle istotne – buduje poczucie wspólnoty, z której nikt nie jest wykluczony, do której należy każdy, kto tylko chce do niej przynależeć.

(...) Chciałem ogromnie podziękować (...) tym, którzy działacie dla dobra wspólnego. Tym, którzy budujecie polskie społeczeństwo jako społeczeństwo obywatelskie. Państwu, którzy angażujecie do tego młodych ludzi działających jako wolontariusze, uczycie ich w ten sposób obywatelskości, uwrażliwiacie ich na potrzeby społeczeństwa, na potrzeby drugiego człowieka. Pokazujecie im często świat, którego oni w swoim codziennym życiu (...) mogli nawet wcześniej nie dostrzegać, a który istnieje i który właśnie prowadzi do czegoś, co nazywamy wykluczeniem. Uwrażliwiacie ich na to, że ten świat należy zbliżać, przebudowywać go, tak aby był światem lepszym, bardziej sprzyjającym, aby tworzyć szanse dla każdego. To niezwykle ważne.

(...) im więcej nas, polskich obywateli, będzie działało w tego typu organizacjach, im więcej z nas będzie się angażowało w takie dzieła, (...) nie będzie odwracało głowy w sytuacji, gdy widzi wolontariuszy działających na rzecz dobra wspólnego – tym bardziej będziemy mogli mówić o tym, że jesteśmy społeczeństwem obywatelskim.

Dziękuję Państwu za to, że działacie, dziękuję Państwu za to, że zarazicie również tą swoją gorliwością, tym swoim wielkim sercem innych ludzi. Dziękuję bardzo.”

II edycja 2017

(...) każda z tych działalności (...) jest niezwykle ważna (...) jest ważna dla tego dzieła, któremu służy ta nagroda – podkreślenia wagi tego rodzaju działalności, działalności prospołecznej, działalności proobywatelskiej, działalności propaństwowej, dla Rzeczypospolitej, dla budowania sprawiedliwego państwa, dla budowania czegoś, co moglibyśmy nazwać dobrą Polską, nowoczesną Polską. (...) państwo, które dostrzega każdego swojego obywatela, także tego z problemami, jest nowoczesnym państwem. (...)

Nie ma dzisiaj nowoczesnego państwa, zwłaszcza państwa w tym ujęciu wzorcowym, które buduje pomyślność swoich obywateli we wszystkich przekrojach społecznych, bez dostrzeżenia potrzeb tych maluczkich, ale również bez aktywności obywatelskiej.

(...) na tym polega najbardziej wzorcowo ujęte budowanie wspólnoty. I za to bardzo dziękuję. Chciałbym, aby Polska zawsze była taka, że nawet wtedy, kiedy profesjonaliści nie zdążą jeszcze, to będą tacy, którzy staną i w miarę swoich umiejętności, możliwości, ale przede wszystkim oddając całe swoje serce będą chcieli pomóc innym. Składam Państwu, jako Prezydent głęboki pokłon i podziękowanie za ten trud, a także wszystkim tym, którzy (...) pełnili swoją służbę, i oddali swoje serce po to, żeby pomóc. Jestem za to ogromnie wdzięczny.

III edycja 2018

(...) coraz więcej jest tej działalności właśnie dla dobra wspólnego – budującej wspólnotę, polegającej na dostrzeganiu potrzeb drugiego człowieka. To właśnie Państwo reprezentują te organizacje, instytucje i środowiska, które taką działalność – chwalebna i niezwykle potrzebną państwu – prowadzą.

Cieszę się, że w roku stulecia odzyskania niepodległości mamy możliwość uhonorowania tych, którzy działalność dla dobra wspólnego poprzez niesienie innym pomocy i wsparcia – można powiedzieć: swoim bliźnim – na co dzień realizują. Że stanowi ona główną treść ich działalności, a bardzo często życia. Dziękuję, że Państwo są (...).

Ale chcę mocno podkreślić: ten wybór zawsze jest bardzo trudny, bo wszyscy nominowani – osoby, instytucje – to dzieła, które są niezwykle. Bardzo trudno wyłonić wśród nich to, które będzie nagrodzone. I bardzo mocno chcę podkreślić, że w rzeczywistości na tę nagrodę – czyli na tytuł laureata – zasługują wszyscy finaliści.

Jeszcze raz bardzo dziękuję Państwu za obecność i działalność – w tym szczególnym roku stulecia odzyskania niepodległości. Będę chciał wszystkim liderom organizacji, którzy są dzisiaj tutaj, na tej sali, wręczyć na pamiątkę naszego spotkania i tego wyjątkowego roku biało-czerwone flagi wraz z życzeniami. Niech będą pamiątką tego stulecia, a także elementem dodatkowo integrującym Państwa środowisko pod Biało-Czerwoną. Żeby Państwo mieli widomy znak tego, że swoją działalnością budujecie polskie państwo.

Laureaci i nominowani w I Edycji Nagrody Prezydenta RP Andrzeja Dudy „Dla Dobra Wspólnego”

Człowiek – lider:

- Brat Jerzy Adam Marszałkiewicz,
- **Jan Arczewski – laureat,**
- Ewa Błaszczyk.

Dzieło – przedsięwzięcie, projekt:

- **Projekt „Obywatelski Monitoring Sądów Fundacji Court Watch Polska” – laureat,**
- Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL,
- Zespół Wolontariuszy Muzeum Powstania Warszawskiego.

Instytucja – organizacja:

- Fundacja Rozwoju Dzieci im. Komeńskiego,
- Stowarzyszenie Promocji Kultury i Sztuki „Scena Otwarta”,
- **Ośrodek Promowania Przedsiębiorczości w Sandomierzu – laureat.**

Śp. Brat Jerzy Adam Marszałkiewicz (1931-2019)

- poszedł drogą brata Alberta

Bardzo skromny, ale wielki duchem i czynem człowiek, rozdający ubogim i potrzebującym wszystko co otrzymuje. Nie pragnie niczego dla siebie. Nic nie robi dla poklasku i rozgłosu. Jak sam mówi, ulubionym Jego skarbcem myśli są słowa i wiecznie żywe idee Św. Brata Alberta Chmielowskiego, według których stara się żyć i postępować.

Sentymentalnie związany z Zagłobicami pod Tarnowem, gdzie się urodził i skąd władze Polski Ludowej wysiedlili Jego rodzinę w ramach reformy rolnej. Dalsze losy związał z Wrocławiem, gdzie jako furtian w Wyższym Seminarium Duchownym zaczął pomagać ubogim i bezdomnym, wyrzuconym z pracy, kalekom, chorym psychicznie, alkoholikom oraz wszystkim tym, którzy przychodzili do Niego po wsparcie. Po wieloletnich staraniach w 1981 r. udało się zarejestrować Towarzystwo Pomocy Bezdomnym im. Adama Chmielowskiego, ponieważ na imienia Brata Alberta władze komunistyczne nie chciały się zgodzić. Za zgodą ks. Kard. Henryka Gulbinowicza zamieszkał z bezdomnymi w pierwszym utworzonym we Wrocławiu schronisku. W 1988 roku został kierownikiem nowego schroniska w Bielicach pod Opolem, gdzie mieszka razem z bezdomnymi do dnia dzisiejszego.

Dzisiaj dzieło Brata Jerzego jest ogromne. Liczy 68 kół wsparcia, 3 tysiące wolontariuszy, 52 schroniska w całej Polsce, kilkanaście noclegowni, kuchnie, jadłodajnie, 7 domów dla kobiet i matek z dziećmi, 1 Dom Dziecka, 2 Domy Pomocy Społecznej, Zakład Pielęgnacyjno-Opiekuńczy, Hospicjum, ośrodek dla eksmitowanych, 25 punktów wydawania odzieży, żywności, sprzętów, 2 Centra Integracji Społecznej, ośrodek pomocy osobom nietrzeźwym, 4 spółdzielnie socjalne, Ośrodek MiserArt – miejsce spotkań artystów i ludzi wykluczonych oraz wiele innych dzieł dobroczynności.

Laureaci i nominowani w II Edycji Nagrody Prezydenta RP Andrzeja Dudy „Dla Dobra Wspólnego”

Człowiek – lider:

- Dorota Jeziarska – Prezes Zarządu Fundacji Bank Żywności w Ciechanowie,
- **Jacek Robert Bury – wychowawca młodzieży w Lublinie – laureat,**
- Śp. Magdalena Hozer-Chachulska – Prezes Mokotowskiego Hospicjum św. Krzyża w Warszawie.

Dzieło – przedsięwzięcie, projekt:

- Dorobek i działalność Ośrodka KARTA,
- **Działalność Stowarzyszenia Hospicjum św. Kamila w Bielsku Białej – laureat,**
- Wolontariusze „Łączki”.

Instytucja – organizacja:

- **Stowarzyszenie na Rzecz Niepełnosprawnych SPES z Katowic – laureat,**
- Fundacja Fundusz Lokalny Ziemi Biłgorajskiej,
- Stowarzyszenie Uniwersytet Ludowy Rzemiosła Artystycznego w Woli Sękowej.

Zespół Wolontariuszy „Łączki” Cmentarza Wojskowego na Powązkach

„Mówić to za mało...”

W 2012 r. zespół poszukiwań tajnych miejsc pochówku ofiar reżimu komunistycznego rozpoczął prace ekshumacyjne na „Łączce” Cmentarza Wojskowego na warszawskich Powązkach. Pracami zespołu kieruje dr hab. Krzysztof Szwagrzyk – Zastępca Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej. W prace Zespołu Profesora Krzysztofa Szwagrzyka włączyła się cała rzesza wolontariuszy. Przybywali ze wszystkich zakątków kraju, również z zagranicy. W różnym wieku, różnych profesji. Wszystkich wiodło jednak wspólne przesłanie spełnienia obywatelskiego, patriotycznego obowiązku. Jechali z potrzeby serca, aby przywrócić pamięć o tych niezłomnych bohaterach, oddać im należną cześć. Wypełnić niespełnioną przez dziesięciolecia powinność państwa polskiego. Przeświadczeni o słuszności sprawy i jej wymiarze dla przyszłych pokoleń, pracowali od rana do wieczora w pocie czoła, w deszczu, upale, błocie i zimnie, tworząc jedną wielką wspólnotę ludzką. Z mozołem, namaszczeniem i niezwykłą starannością przesiewali ziemię wygrzebując każdy najmniejszy fragment kości, strzępek materiału, część guzika. Uczestniczyli w pracach porządkowych, i transportowych. Przy rozkopanych mogiłach, dołach śmierci, miejscach straceń, które były świadkami nieludzkich tortur i cierpienia wspólnie modlili się, rozmawiali, pomagali innym i sobie wzajemnie, mając poczucie uczestniczenia w odkrywaniu prawdy o historii najnowszej. Dzięki pracy zespołu i licznych wolontariuszy udało się odnaleźć i zidentyfikować szczątki legendarnych dowódców podziemia niepodległościowego, m.in. mjr. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszkę”. Zespół odnalazł już ponad 200 szczątków i nadal poszukuje około 100 osób – niezłomnych bohaterów, którzy w latach 40. i 50. zostali straceni, w tym m.in. gen. Augusta Emila Fieldorfa, rtm. Witolda Pileckiego, płk. Łukasza Cieplińskiego...

Pytani, co było inspiracją do ich działania odpowiadali:

Waldemar Szymański z Bydgoszczy: „konieczność podziękowania tym bohaterom i odplacenia im za to co dla nas zrobili...”

Ks. Tomasz Trzaska – Diecezjalne Radio „Nadzieja” z Łomży: „...od wielu lat słyszeliśmy i mówiliśmy o pracach profesora Szwagrzyka na „Łączce”. Wreszcie poczuliśmy, że mówić to za mało... „że trzeba tu przyjechać, побыć, popracować. Dotknąć tego miejsca...”

Wolontariusz żołnierz: „żołnierze wracają na pole bitwy po swoich i my tak właśnie wracamy...”

Przemysław Bugaj; „Łączka jest dla mnie miejscem tak bardzo symbolicznym, bo widzę na niej zwycięstwo prawdy nad kłamstwem i życia nad śmiercią...”

Laureaci i nominowani w III Edycji Nagrody Prezydenta RP Andrzeja Dudy „Dla Dobra Wspólnego”

Człowiek – lider:

- Krzysztof Stanowski – Dziennikarz sportowy, inicjator akcji #DobroWraca – laureat,
- Mirosława Widurek – Lokalna działaczka społeczna,
- Marek Skaskiewicz – Prezes Warmińsko-Mazurskiego Stowarzyszenia Ludzi Niepełnosprawnych „Alfa”.

Dzieło – przedsięwzięcie, projekt:

- Wszystkie Mazurki Świata – Janusz Prusinowski,
- Rodzina Rodzinie – Pomoc Syryjczykom - Caritas Polska – laureat,
- Program Pola Nadziei – Wsparcie ruchu hospicyjnego.

Instytucja – organizacja:

- Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi w Laskach – laureat,
- Fundacja Wspólnoty Burego Misia im. Bogdana Jańskiego,
- Fundacja Pomocy Społecznej na Rzecz Dzieci „Pan Władek” (założyciel Władysław Ornowski).

Śp. Piotr Pawłowski (1966–2018) absolutny lider, twórca wielkiego dzieła, licznych projektów, nowatorskich inicjatyw na rzecz osób z niepełnościami, założyciel wspaniałych, szlachetnych organizacji, prekursor zmiany postrzegania osób z niepełnościami.

Wyjątkowa osobowość, umiał przekonywać i zjednywać do swoich idei różne środowiska, działał ponad podziałami, charyzmą łączył i zjednywał ludzi. Przykuty do wózka stwarzał, ze niemożliwe stawało się możliwe, wdrażane, realizowane. Przekroczył wszystkie bariery i kategorie.

W 1982 r. los go okrutnie doświadczył, niefortunnie skoczył do wody „na główkę”, w wyniku czego złamał kręgosłup. Był osobą całkowicie sparaliżowaną, poruszającą się na wózku. Absolwent Instytutu Studiów nad Rodziną Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego i Podyplomowego Studium Etyki i Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Był doktorantem Szkoły Nauk Społecznych przy Instytucie Filozofii i Socjologii PAN, żonaty.

Przez ponad 25 lat był aktywnym dziennikarzem, działaczem społecznym, pracującym na rzecz likwidacji barier architektonicznych, cyfrowych, społecznych i prawnych. Był ambasadorem przemian społecznych w naszym kraju. Twórca i prezes Fundacji Integracja i Stowarzyszenia Przyjaciół Integracji. Poza tym był m.in. twórcą i redaktorem naczelnym największej w kraju platformy informacyjnej dla środowiska osób z różnymi niepełnościami, na którą składają się:

- magazyn „Integracja” – dwumiesięcznik dla osób z niepełnościami i ich rodzin, wydawany od 1994 roku, w nakładzie 30 tysięcy egzemplarzy;
- portal Niepełnosprawni.pl – założony w 2003 roku serwis internetowy poruszający tematykę niepełności, który ma ponad 300 tysięcy unikalnych użytkowników, 25 tysięcy podstron i publikuje ponad 300 informacji miesięcznie;
- program TV „Misja Integracja” – program telewizyjny w całości poświęcony niepełności, realizowany w latach 1997–2017, zrealizowano blisko 650 odcinków.

Działał na rzecz aktywizacji zawodowej osób z niepełnością, poprzez unikatowy serwis rekrutacyjny Sprawniwpracy.pl, który zrekrutował już ponad 3 tys. pracowników z różnymi niepełnościami. Twórca sieci Centrów Integracja, w których wsparcie otrzymuje ok. 8 tys. osób rocznie.

Pomysłodawca programu „Polska bez barier”, w ramach którego powstały liczne konferencje, publikacje, a także wzrosła dostępność architektoniczna wielu polskich miast. Dostępne obiekty i serwisy internetowe otrzymują certyfikaty „Obiekt bez barier”, „Serwis bez barier” i „Obsługa bez barier”. Do tej pory Fundacja Integracja wykonała ponad 650 audytów architektonicznych i 700 audytów serwisów internetowych.

Pomysłodawca konkursów m.in.:

- „Człowiek bez barier” – konkurs prowadzony od 2003 roku, promujący osoby z niepełnością, których społeczna aktywność i zaangażowanie mogą być źródłem motywacji dla innych do przełamywania barier w życiu codziennym;
- „Lider Dostępności” – konkurs, promujący projektowanie uniwersalne, uwzględniające potrzeby wszystkich użytkowników, a także najlepszych rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych w zakresie dostosowania budynków i przestrzeni do potrzeb osób z niepełnością;
- oraz wydarzeń – jak Wielka Gala Integracji – największe wydarzenie w Polsce podsumowujące rok działań na rzecz osób z niepełnością, co roku około 3 tysięcy uczestników: osób z niepełnością, przedstawicieli biznesu, artystów, polityków i dziennikarzy.

Pomysłodawca licznych kampanii społecznych, m.in.:

- „Płytką wyobraźnia to kalectwo” – ogólnopolska kampania społeczna prowadzona od 1994 roku, mająca ostrzegać młodych ludzi przed młodzieńczą brawurą oraz tragicznymi i często nieodwracalnymi skutkami nieprzemyślanych skoków do wody;
- „Czy naprawdę chciałbyś być na naszym miejscu?” – ogólnopolska kampania parkingowa, organizowana od roku 2003, nagrody za kampanię: Effie Awards 2006, IPRA Golden World Awards, International Business Awards 2008, w roku 2015 kampania doprowadziła do zmian w prawie o ruchu drogowym, ułatwiając funkcjonowanie kierowcom z niepełnością.
- „Dlaczego traktujesz nas inaczej?” – kampania, której celem było przełamanie stereotypowego wizerunku osób z niepełnością, będącego skutkiem niewiedzy, lęku oraz braku doświadczeń w relacjach z tymi osobami.

W uznaniu wybitnych zasług i dokonań obejmujących swym wymiarem więcej niż jedną kategorię Prezydent RP przyznał **Nagrodę Specjalną**.

www.integracja.org/o-nas/piotr-pawlowski/

Nominowani w IV Edycji Nagrody Prezydenta RP Andrzeja Dudy „Dla Dobra Wspólnego”

W 2019 r. Pan Prezydent wręczy dyplomy i statuetki następującym nominowanym w poszczególnych kategoriach:

Człowiek – lider:

- Sebastian Jaworowski – prezes Fundacji „L”, współpraca z lokalną społecznością oraz wspieranie jej w zakresie edukacji i promocji zdrowego trybu życia, prezes Towarzystwa Biznesowego Łomżyńskiego i Towarzystwa Biznesowego Wileńskiego, współwłaściciel sieci szkół językowych Linguo (Łomża),
- Jolanta Golianek – prezes Fundacji Poparzeni (Kwidzyń),
- Krystyna Mrugalska – założycielka Polskiego Stowarzyszenia na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną (PSONI) (Warszawa).

Instytucja – organizacja:

- Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Nie tylko...” i Teatr Zawodowy Osób z Niepełnosprawnościami Teatr O.N. (Warszawa),
- Fundacja „Dom Nadziei” – profilaktyka i terapia uzależnień (Bytom),
- Fundacja SPINA – pomoc dzieciom z rozszczepem kręgosłupa (Katowice).

Dzieło – przedsięwzięcie, projekt:

- Salezjański Wolontariat Misyjny – Młodzi Świata – projekty pomocowe w 43 krajach na świecie i rozbudowany program edukacji globalnej w Polsce (Kraków),
- Café Równik – klubokawiarnia, w której pracują osoby z niepełnosprawnością intelektualną (Wrocław),
- Stowarzyszenie Klub Kibiców Niepełnosprawnych – aktywizowanie osób z niepełnosprawnościami poprzez udział w imprezach sportowych (Wrocław).

Nagroda Specjalna im. Piotra Pawłowskiego:

- Ewa Błaszczuk – założycielka kliniki „Budzik”, Prezes Fundacji „Akogo?”.

Sebastian Jaworowski

Jolanta Goliarek

Krystyna Mrugańska

Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Nie tylko...” i Teatr O.N.

Fundacja „Dom Nadziei”

Fundacja SPINA

Salezjański Wolontariat Misyjny – Młodzi Świata

Café Równik

Stowarzyszenie Klub Kibiców Niepełnosprawnych

Sebastian Jaworowski

Przedsiębiorca, prezes Fundacji „L”, animator prospołecznych działań na Podlasiu, prezes Towarzystwa Biznesowego Łomżyńskiego i Towarzystwa Biznesowego Wileńskiego, współwłaściciel sieci szkół językowych Linguo w Łomży, inicjator kampanii „Weź Wolne Od Raka”

W młodym wieku wyemigrował. Przebywał w Stanach Zjednoczonych i krajach północnej Europy, by na koniec wrócić i osiedlić się na dobre w Łomży, gdzie założył rodzinę.

Poruszony chorobą nowotworową syna, przewartościował swoje życie – zrezygnował z pracy w korporacji i skupił się na działalności edukacyjnej i społecznej.

Sebastian Jaworowski jest założycielem Fundacji „L”, której celem jest współpraca z lokalną społecznością oraz wspieranie jej w zakresie edukacji i promocji zdrowego trybu życia. Prowadzi darmowe zajęcia językowe dla dzieci, organizuje czas wolny dzieciom w Łomży i okolicach. Działając z „ludźmi dla ludzi” organizuje m.in. Polonijne Igrzyska Młodzieży Szkolnej im. Jana Stypuły w Łomży i szereg innych inicjatyw polonijnych na terenie Litwy i Białorusi.

We współpracy z Caritas Polska i Caritas Diecezji Łomżyńskiej jest inicjatorem pomysłu zbiórki żywności w Łomży i okolicach przed Wielkanocą i Świętami Bożego Narodzenia. Pan Sebastian stara się angażować osoby ze środowiska biznesowego w budowę oddziału dziecięcego pierwszego na Litwie Hospicjum im. bł. Ks. Michała Sopoćki w Wilnie.

Przez lata kierując się sercem w biznesie udowodnił, że można z sukcesem łączyć prowadzenie firmy z bezinteresownym działaniem na rzecz innych – dla dobra wspólnego – w wymiarze lokalnym i wykraczającym poza granice kraju.

www.facebook.com/Fundacja-L-698383143872976/

*„Gdy dowiedzieliśmy się o chorobie
Olka, to był grom z jasnego nieba.
Dziś uważam, że ten krzyż to był diament,
który dostałem do oszlifowania...
Teraz wiem, co w życiu
jest naprawdę ważne.”*

S. Jaworowski

FUNDACJA „L”

Jolanta Golianek

Logopeda i terapeuta społeczno-rodzinny w dziedzinie psychotraumatologii, Prezes Fundacji „Poparzeni”

W 2009 roku ciężkiemu oparzeniu uległo Jej 30 procent powierzchni ciała. Podczas leczenia i rehabilitacji zauważyła, że w Polsce brakuje systemowego podejścia do leczenia osób poparzonych, a pomoc dla takich pacjentów jest znikoma. Postanowiła nauczyć się pracować z osobami po takiej traumie. Założyła Fundację Poparzeni, gdzie podopiecznym szuka lekarzy, rehabilitantów, psychologów, a jednocześnie walczy z ich wykluczeniem społecznym i ekonomicznym. Determinacja Pani Jolanty sprawiła, że powstał system pomocowy, dzięki któremu osoby popa-rzone od momentu trafienia na oddział kliniczny mogą liczyć na wsparcie Fundacji: zbierane są fundusze na rehabilitację, szuka się poradni chirurgii plastycznej, rehabilitacyjnej, Również najbliższa rodzina pacjenta otrzymuje opieką psychologiczną.

Wielkim marzeniem i zarazem celem Pani Jolanty Golianek jest stworzenie Centrum Rehabilitacyjnego dla Osób Oparzonych na Pomorzu. Miałyby to być miejsce, gdzie pacjent trafia po wyjściu ze szpitala i jest objęty kompleksową opieką medyczną, psychologiczną, rehabilitacyjną. Centrum byłoby miejscem spotkań, wymiany doświadczeń dla poszkodowanych i ich rodzin.

Za swoje zaangażowanie i konsekwencję w działaniu Jolanta Golianek otrzymała w 2016 roku wyróżnienie w konkursie „Człowiek bez barier” Fundacji Integracja, a w 2018 roku odebrała nagrodę w kategorii ogólnopolskiej Społecznik Roku tygodnika Newsweek.

„Kobieta z bliznami”

www.fundacjapoparzeni.pl

*„Czerpać z życia tyle
ile się da”*

Krystyna Mrugalska

Pedagog i działaczka społeczna.

Od 60 lat zaangażowana jest w działania na rzecz nowatorskiego podejścia do osób z niepełnosprawnością intelektualną. Jako pierwsza wskazywała na konieczność łączenia rehabilitacji z edukacją i integracją społeczną. Dążyła do obalenia mitów, że osoby z upośledzeniem umysłowym muszą pozostać wyłączone z życia w społeczeństwie.

„Trzeba dać im wsparcie odpowiednie do ich deficytu. Być tylko tam, gdzie nie poradzą sobie sami. Pozwolić im zabierać głos we własnych sprawach” – te słowa Krystyny Mrugalskiej, były dla niej drogowskazem przez dekady działalności społecznej – najpierw przy tworzeniu Kół Rodziców dzieci z upośledzeniem umysłowym powstałych jeszcze w Polsce Ludowej w latach 60., następnie tworząc struktury rodzicielskie o nazwie „Koła Pomocy Dzieciom Specjalnej Troski” przy Towarzystwie Przyjaciół Dzieci.

Zebrane doświadczenia pozwoliły powołać do życia w 1991 roku Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym. Przez następne dziesięciolecia PSOUU „przecierało” osobom z niepełnosprawnością intelektualną nowe szlaki. Wypracowano innowacyjne rozwiązania, przygotowywano projekty rozwiązań prawnych i instytucjonalnych, dzięki którym wyprowadzano – ujmując to symbolicznie – osoby z niepełnosprawnością intelektualną z mroku.

Działalność Krystyny Mrugalskiej – dzisiaj honorowej prezeski PSONI, odznaczonej Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Odrodzenia Polski – odegrała wielką rolę i spowodowała pozytywną zmianę sposobu funkcjonowania i postrzegania w społeczeństwie osób z niepełnosprawnością intelektualną.

www.psoni.org.pl

„Trzeba dać im wsparcie odpowiednie do ich deficytu. Być tylko tam, gdzie nie poradzą sobie sami. Pozwolić im zabierać głos we własnych sprawach”

Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Nie tylko...” i Zawodowy Teatr Osób Niepełnosprawnych „Teatr O.N.”

Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Nie tylko...” powstała w 2006 r. dzięki inicjatywie Pana Roberta Nowaka i Pani Heleny Bogdziewicz-Nowak – zawodowych aktorów.

W ramach działalności Fundacji powstał pierwszy w Polsce, Zawodowy Teatr Osób Niepełnosprawnych „Teatr O.N.”, skupiający stały zespół osób z niepełnosprawnością intelektualną. Do dzisiaj Fundacja objęła swoimi działaniami 220-osobową grupę osób z niepełnosprawnością intelektualną, zespołem Downa oraz dziecięcym porażeniem mózgowym z województwa mazowieckiego, łódzkiego, małopolskiego oraz podlaskiego, 120-osobową grupę młodzieży z warszawskich szkół ponadpodstawowych oraz 30-osobową grupę seniorów 60+.

Od 8 lat Teatr O.N. współpracuje z Teatrem Kamienica w Warszawie, gdzie odbywają się próby i występy teatralne. Jednocześnie podopieczni Pana Roberta Nowaka marzą o własnej siedzibie, która spełniałaby funkcję nie tylko sceny teatralnej, ale również byłaby miejscem spotkań, łączenia się środowisk – dla Nich po prostu domem.

W repertuarze Teatru znajdują się sztuki dla dzieci, młodzieży i osób dorosłych. Warto zaznaczyć, że zespół aktorów Teatru O.N. składa się wyłącznie z osób z niepełnosprawnościami, a spektakle oparte głównie na tekście odgrywane są w pełni profesjonalnie. **Jest to jedyny taki teatr w Europie!** W innych państwach aktorzy niepełnosprawni są zawsze wspierani przez aktorów zawodowych.

Pragnieniem Państwa Nowaków jest powstanie w Polsce Szkoły Teatralnej dla osób z niepełnosprawnością intelektualną, o co z całych sił zabiegają. Od 2 lat Fundacja realizuje projekt powstania takiej placówki z oddziałami w Warszawie, Łodzi i Krakowie. Jest to absolutne novum, ponieważ do tej pory kierunki aktorskie szkół teatralnych są niedostępne dla osób z dysfunkcjami intelektualnymi.

W 2012 roku Fundacja została wyróżniona nagrodą Łodołamacz Specjalny za aktywizację zawodową osób z niepełnosprawnościami oraz promowanie ich aktywności w różnych dziedzinach życia.

www.nietylko.org.pl

*„Chcielibyśmy aby nasz repertuar
stał się stałym elementem edukacji, tolerancji,
poznania i łączenia się środowisk.”*

R. Nowak

Fundacja „Dom Nadziei” z Bytomia

Profilaktyka i terapia uzależnień

Misją Fundacji jest pomaganie osobom uzależnionym, ich rodzinom i bliskim. Fundacja kieruje się wartościami chrześcijańskimi. Dziełem Fundacji jest założony w 1995 roku **Katolicki Ośrodek „Dom Nadziei”** im. Ks. Jana Berthiera – stacjonarny i całodobowy oddział terapii i rehabilitacji dla młodzieży uzależnionej przede wszystkim od substancji psychoaktywnych. Leczenie jest prowadzone metodą społeczności terapeutycznej. Ośrodek jest koedukacyjny.

Dla podopiecznych Dom jest szansą na powrót do normalnego życia. Wychowankowie są gospodarzami tego miejsca, dzielą się obowiązkami, biorą odpowiedzialność za swoją społeczność i miejsce, w którym mieszkają. Według ks. Bogdana Pecia, opiekuna i dyrektora ośrodka, optymalnym czasem pobytu w Domu Nadziei jest jeden rok. W tym okresie młodzi uczą się normalnie funkcjonować, przechodzą terapię i wychodzą do życia w samodzielności. W ciągu 24 lat działalności z pomocy skorzystało ponad 2400 osób.

Fundacja zrealizowała szereg kampanii społecznych przeciw zagrożeniom dzisiejszego świata – narkotyków, dopalaczy, uzależnienia od telefonu (fonoholizm) i mediów społecznościowych, co stanowi aktualnie największy problem dzieci i młodzieży. Prezesem Fundacji jest pani Elżbieta Łabojko, specjalista terapii uzależnień. Dyrektorem Ośrodka jest ks. Bogdan Peć – misjonarz św. Rodziny, który za swoją pracę i poświęcenie w niesieniu bliźnim pomocy został w 2009 roku odznaczony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego Złotym Krzyżem Zasługi.

UZALEŻNIENI OD POMAGANIA

WWW.DOMNADZIEI.PL

*„Pomagamy zerwać z nałogiem, rozwijać się,
odnaleźć pasję, wrócić do pełni życia.”*

Fundacja SPINA

Kompleksowa pomoc dzieciom z rozszczepem kręgosłupa i ich rodzinom

Spina to słowo krótko i zdecydowanie przecina powietrze wskroś. W wielu językach oznacza kręgosłup. **Spina bifida** – rozszczep kręgosłupa jest najczęściej występującą wadą wrodzoną w Polsce i na świecie. Wada cewy nerwowej, która konstytuuje rozwój małego człowieka już w pierwszych tygodniach życia w tak wielu jego aspektach jak niepełnosprawność ruchowa, neurologiczna czy urologiczna.

Fundacja „Spina” powstała z zaangażowania i troski o dzieci, które pomimo wady wrodzonej powodującej dysfunkcję wielu narządów, mają możliwość osiągnięcia sprawności i samodzielności.

Wada wrodzona cewy nerwowej zwana rozszczepem kręgosłupa, diagnozowana najczęściej do dwudziestego tygodnia ciąży, w wielu krajach europejskich jest bezpośrednim wskazaniem do aborcji. W Polsce, z tą wadą przychodzi na świat około **300 dzieci rocznie**. Również w **Polsce, od 2004 roku leczy się tę wadę poprzez zamknięcie rozszczepu kręgosłupa w łonie matki**, dając tym samym dzieciom lepszy start, a im rodzicom nadzieję na dobre życie. Założycielka Fundacji Spina Pani Dominika Madaj-Solberg, była jedną z matek, które jako pierwsze przeszły skomplikowaną procedurę operacji prenatalnej. W tym czasie mieszkała w Norwegii, gdzie odmówiono jej takiego leczenia. Przeprowadziła je jednak w Polsce, na rodzimym Śląsku, w dzisiejszym Centrum Perinatologii, Ginekologii i Chirurgii Płodu w Bytomiu. W bytomskiej lecznicy zespół specjalistów pod kierownictwem prof. dr hab. n. med. Anity Olejek zajmuje się diagnozowaniem i leczeniem wrodzonych wad rozwojowych u nienarodzonych jeszcze dzieci. **To jedyna placówka w Europie**, która podejmuje się takich operacji. Podobne wykonywane są tylko w Stanach Zjednoczonych i Brazylii.

Pani Dominika Madaj-Solberg w związku ze swoim doświadczeniem postanowiła wykorzystać swoją wiedzę zawodową i osobistą do zbudowania dobrego systemu interwencji i wsparcia dla rodzin z dziećmi z rozszczepem kręgosłupa.

W roku 2012 utworzyła **Pracownię Spina**, działającą na terenie Górnośląskiego Centrum Zdrowia Dziecka w Katowicach, gdzie stworzyła warunki do połączenia kilku obszarów wsparcia dziecka z rozszczepem kręgosłupa. Pracownia Spina edukuje lekarzy, pielęgniarki szkolne, asystentów i nauczycieli tak, aby dzieci z rozszczepem kręgosłupa mogły uczęszczać do szkoły. Od ponad dziesięciu lat pani Dominika wraz z Fundacją „Spina” zabiega o ujednoczenie standardów pomocy poszkodowanym dzieciom i im rodzicom. Poprzez Projekt **SOS dla Rozszczepu Kręgosłupa** trafia do rodziców na oddziałach patologii ciąży i patologii noworodka w całej Polsce, udzielając im wsparcia, informacji i kierując do odpowiednich specjalistów.

Fundacja „Spina” prowadzi regularne spotkania w ramach projektu **SOS dla Rozszczepu Kręgosłupa** w Szpitalu nr 2 w Bytomiu i Górnośląskim Centrum Zdrowia Dziecka w Katowicach, dokąd przyjeżdżają rodzice z dziećmi w różnym wieku z całej Polski. Jedynie tutaj mogą otrzymać cenne porady i wskazówki odnośnie dalszego leczenia i pielęgnacji dziecka, informacje w jaki sposób przygotować dom, jak się zachowywać, a także adresy ośrodków i kontakty do lekarzy specjalistów na terenie całego kraju.

„Ten projekt, to praca tam, gdzie trzeba wytrzymać rozpacz rodzica i udzielić mu wsparcia zachowując szacunek dla jego dylematów”.

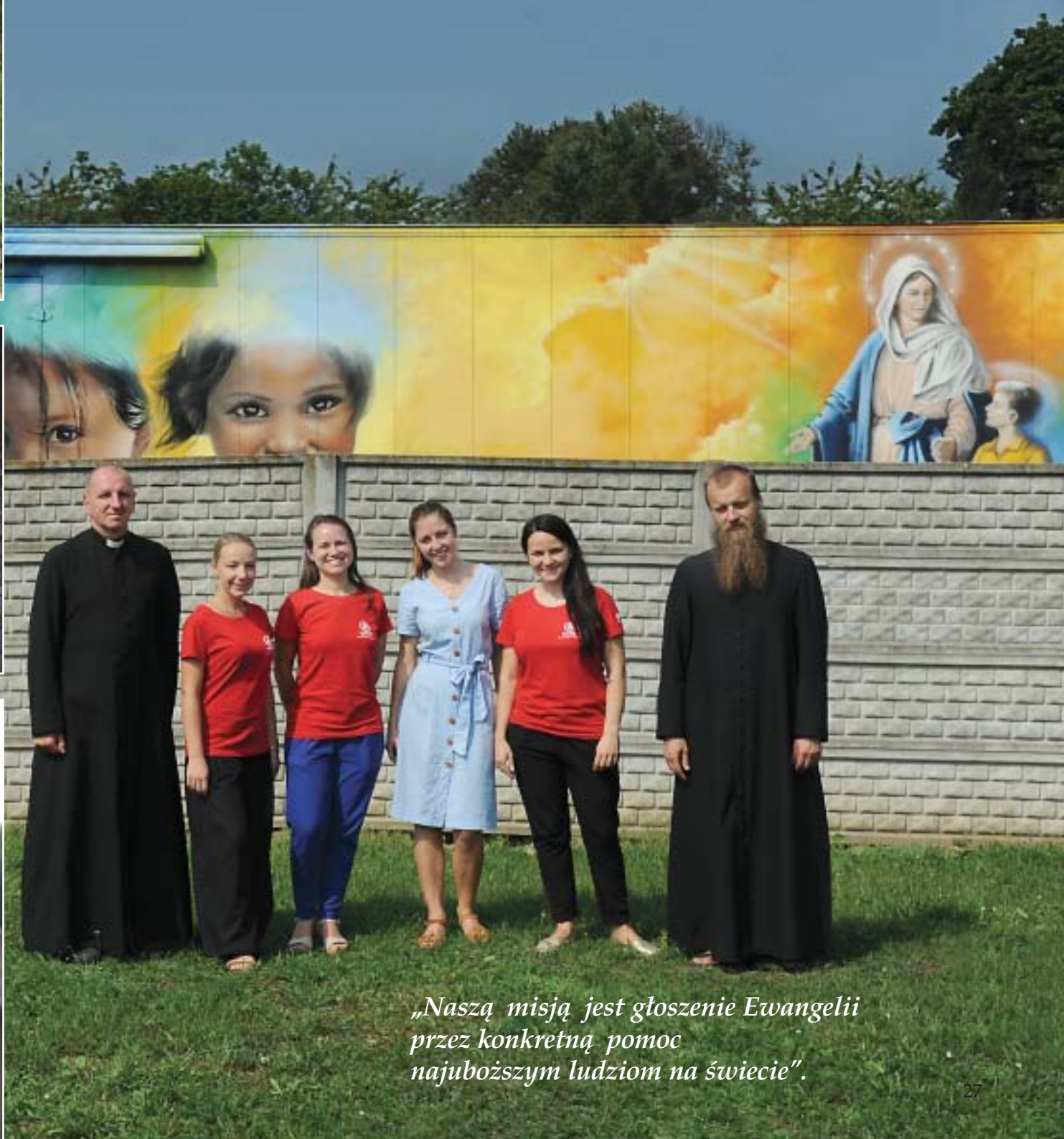

Salezjański Wolontariat Misyjny – Młodzi Świata

Salezjański Wolontariat Misyjny – Młodzi Świata tworzą ludzie z pasją. Od 1997 roku pracują na rzecz krajów najbardziej potrzebujących. Celem podejmowanych przez Wolontariuszy działań jest przywrócenie człowiekowi godności i zapewnienie każdemu takich narzędzi, dzięki którym będzie mógł wziąć odpowiedzialność za siebie, swoją rodzinę i społeczeństwo. Oprócz projektów pomocowych realizowanych na świecie Salezjański Wolontariat Misyjny prowadzi w Polsce rozbudowany program edukacji globalnej, poprzez który ukazuje innym jak mądrze nieść pomoc. Misja Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego inspirowana jest nauczaniem ks. Jana Bosko – założyciela Salezjanów. Istotą misji salezjańskiej jest budowanie systemu opartego na zapobieganiu ubóstwu za pomocą programów edukacyjno-wychowawczych, leczniczych, pomocy humanitarnej adresowanych do dzieci, ludzi młodych i osób dorosłych z najbardziej potrzebujących krajów Afryki, Azji i Europy Wschodniej. Dla wolontariuszy organizowane są spotkania wprowadzające, szkolenia na poziomie lokalnym i ogólnokrajowym. Wolontariuszami mogą być zarówno osoby wierzące jak i niewierzące, jeśli akceptują duchową formację chrześcijańską. Salezjański Wolontariat Misyjny prowadzi projekty pomocowe w 43 państwach na 4 kontynentach w edukacji, lecznictwie, budownictwie szkół, sierocińców, przysposobieniu zawodowemu, budowie infrastruktury energetycznej i wodociągowej, pomocy żywnościowej. Wartością SWM jest prowadzenie programów wspierających samowystarczalność i podmiotowość osób potrzebujących oraz umożliwianie młodym Polakom praktykowania wolontariatu. Działalność Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego jest również wyrazem umiędzynarodowienia polskiej idei i ruchu „Solidarności” – *„Polski ruch „Solidarność” wyrósł z idei, która jest uniwersalną wartością dla różnych kultur, religii i tradycji. Ta wartość powinna być na nowo odkrywana i pomagać w budowie nowego świata, opartego na prawie narodów i ludzi do godnego życia. ... Niechaj działaniom naszym przyświeca solidarność, zasada określana słowem, które występuje we wszystkich językach świata, a w wielu z nich brzmi podobnie”.*

Prezydent Lech Kaczyński podczas Debaty Ogólnej
na 61. Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ
19 września 2006 r.

„Naszą misją jest głoszenie Ewangelii przez konkretną pomoc najuboższym ludziom na świecie”.

Café Równik – we Wrocławiu

„Klubokawiarnia ma być miejscem spotkań towarzyskich z przedstawicielami różnych środowisk, ludźmi kultury, osobami, które dzielą się chętnie swoimi osobistymi pasjami. – Chcemy, by nasi podopieczni poczuli się pełnowartościowymi uczestnikami miejskiego życia oraz znaleźli przyjaciół wśród osób pełnosprawnych”

prof. Małgorzata Młynarska,
prezes Stowarzyszenia Twórców i Zwolenników Psychostymulacji

Pani prof. Małgorzata Młynarska – prezes Stowarzyszenia Twórców i Zwolenników Psychostymulacji jest inicjatorką stworzenia klubokawiarni, w której rolę baristów i kelnerów pełnią osoby z niepełnosprawnością intelektualną. Nazwa *Café Równik* nawiązuje do integracji społecznej, równych szans i możliwości, a także do udzielanej sobie wzajemnie pomocy łączącej ludzi. Podopieczni *Café Równik* cenią możliwość spotykania się w swoim gronie, rozmawiania oraz wspierania się. Zakładają grupy na portalach internetowych, dzięki temu poznają się ich bliscy, znajomi i przyjaciele tworząc jedną, dużą grupę wsparcia i wymiany doświadczeń. Podopieczni kawiarni przecierają ścieżkę zawodową dla swoich kolegów i koleżanek, utrzymując kontakt oraz pomagając swoim przyjaciołom, którzy w przeszłości mieli podobne problemy.

Ta interesująca i przynosząca zaskakująco pozytywne efekty inicjatywa jest owocem wieloletnich prac i zebranych doświadczeń w zakresie rozwijania mowy i prawidłowego myślenia u dzieci, młodzieży oraz osób mających zaburzenia komunikacyjne. Pani Profesor wraz z panem dr hab. Tomaszem Smereką, wiceprezesem Stowarzyszenia, opracowała autorską metodę terapeutyczną pozwalającą poprzez pracę niwelować te trudności. Pomysł okazał się bardzo skuteczny, a podopieczni lokalu przy ulicy ul. Jedności Narodowej 47 we Wrocławiu mogą śmiało wykazywać się nabytymi zdolnościami komunikacyjnymi rozwijając je jeszcze bardziej poprzez aktywizację zawodową. Goście *Café Równik*, przy okazji degustacji smakołyków własnego wyrobu, mają okazję do nauki tolerancji i wrażliwości.

KKN – Stowarzyszenie Klub Kibiców Niepełnosprawnych z Wrocławia

„Jesteśmy organizacją, która zawsze wyciągnie rękę, zaprosi do naszego grona i pokaże, że niepełnosprawność nie jest żadną barierą do realizacji pasji i marzeń” – P. Parus

Początkowo działali w strukturach klubu WKS Śląsk Wrocław. Dzisiaj są Stowarzyszeniem, którego głównym celem jest aktywizowanie osób z niepełnosprawnościami poprzez udział w imprezach sportowych. W ciągu 11 lat działalności Klub Kibiców Niepełnosprawnych zorganizował 250 wyjazdów na imprezy sportowo-rekreacyjne, odbywające się w Polsce i Europie, zrealizował ponad 20 projektów związanych z organizacją imprez sportowo-rekreacyjnych, konferencji, wycieczek turystycznych.

Założycielem i prezesem Stowarzyszenia jest pan Paweł Parus, który od 2015 r. jest również Pełnomocnikiem Marszałka Województwa Dolnośląskiego ds. Osób z Niepełnosprawnościami. Wrocławskie Stowarzyszenie KKN stało się wzorem i zainspirowało inne grupy kibiców niepełnosprawnych w całej Polsce. Było pomysłodawcą powstania ogólnopolskiej Federacji Kibiców Niepełnosprawnych będącej oficjalnym przedstawicielem kibiców z niepełnosprawnościami, współpracującej z Polskim Związkiem Piłki Nożnej.

Z upływem czasu organizacja skupiła wokół siebie liczną grupę wrocławskich kibiców z różnymi dysfunkcjami. Dzisiaj, jak podkreślają członkowie Klubu, to także grono niezawodnych przyjaciół, które przyczynia się do aktywizacji społeczno-zawodowej i promuje pozytywne wzorce kibicowania. Członkowie Stowarzyszenia prowadzą kampanie społeczne pozwalające łamać stereotypy na temat niepełnosprawności.

W 2018 roku w ramach akcji „Śląsk bez barier” na Stadionie Wrocław ustanowiono rekord świata i aż 1074 kibiców z niepełnosprawnościami wraz z opiekunami mogło wspólnie oglądać mecz z trybun.

Obecnie dzięki współpracy Stowarzyszenia z PZPN około 300 osób z niepełnosprawnościami może uczestniczyć w meczach, w których gra reprezentacja Polski.

Od 2015 r. Stowarzyszenie realizuje „Projekt na Szewskiej”, polegający na prowadzeniu regularnych spotkań w ramach grupy środowiskowego wsparcia dla osób niepełnosprawnych w lokalu przy ul. Szewskiej 66/67a we Wrocławiu. W ramach projektu organizowane są: spotkania ze znanymi postaciami sportu i kultury, konkursy, turnieje, konsultacje, emisje filmów i transmisje meczów.

Ewa Błaszczyk

Założycielka Kliniki „Budzik” im. Oli Janczarskiej, Prezes Fundacji „Akogo?”

Dla wielu znana przede wszystkim jako aktorka teatralna, filmowa, piosenkarka. Za twórczość artystyczną uhonorowana wieloma nagrodami. W 2002 roku zapisała się jednak jako założycielka Fundacji „Akogo?” działającej na rzecz dzieci po ciężkich urazach neurologicznych przebywających w śpiączce. Dzięki determinacji, wynikającej z jej osobistej sytuacji, doprowadziła do powstania Kliniki „Budzik” przy Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie. We współpracy z Ministerstwem Zdrowia Fundacja opracowała „Program leczenia dzieci ze śpiączką” włączony do koszyka świadczeń gwarantowanych Narodowego Funduszu Zdrowia.

W 2013 r. Klinika otwarta przy Centrum Zdrowia Dziecka przyjęła pierwszych pacjentów w śpiączce. Znaczna ich część to ofiary wypadków komunikacyjnych. W Klinice wykorzystuje się nowatorskie metody leczenia, diagnostyki i rehabilitacji. **Do tej pory w Klinice „Budzik” w Warszawie wybudziło się ze śpiączki 62 pacjentów**, a każdy pojedynczy przypadek wybudzenia jest radosnym sukcesem, wynikiem pracy całego zespołu ludzi. „Budzik” jest jednocześnie miejscem, w którym mają możliwość spotkać się osoby w podobnej sytuacji, rodziny chorych odnajdują tu wsparcie i fachową pomoc.

W 2016 roku we współpracy z zespołem prof. Wojciecha Maksymowicza w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym w Olsztynie powstała Klinika „Budzik dla dorosłych”, gdzie jak dotąd wybudziło się 15 osób. Aktualnie Fundacja „Akogo?” zaangażowana jest w realizację międzynarodowego projektu naukowo-badawczo-klinicznego polegającego na implantacji komórek macierzystych do mózgu w leczeniu chorych w śpiączce po ciężkich uszkodzeniach mózgu. Oczekiwany efektem leczenia byłaby odbudowa uszkodzonej tkanki nerwowej, co może okazać się przełomową metodą terapeutyczną. W 2017 roku zakończył się program wszczepu stymulatorów centralnego układu nerwowego. Projekt był realizowany przez Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Olsztynie i Fundację Ewy Błaszczyk „Akogo?”, we współpracy z japońskimi profesorami z Fujita Health University.

Aktualnie trwają intensywne przygotowania do rozpoczęcia budowy kolejnej specjalistycznej placówki. Obok Mazowieckiego Szpitala Bródnowskiego w Warszawie, który słynie z dynamicznie rozwijającej się neurochirurgii, neurologii oraz rehabilitacji, a więc tych profili, które są cenne w leczeniu pacjentów w śpiączce powstanie placówka Zdrowia Dziecka wzorowana na dziecięcym „Budziku”. Budowę Kliniki na Bródnie honorowym patronatem objęła Małżonka Prezydenta RP Agata Kornhauser-Duda. Klinika dla dorosłych zacznie działać w 2022 roku. Na przyjęcie do placówki dla osób w śpiączce czeka w Polsce około 600 osób.

Zaangażowanie Pani Ewy Błaszczyk oraz sukces idei kliniki „Budzik” zyskało uznanie władz państwa oraz uznanie organizacji międzynarodowych – w 2015 roku Fundacja „Akogo?” otrzymała nagrodę Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), a Sejm Rzeczypospolitej Polskiej dzień 18 kwietnia ustanowił *Dniem Pacjenta w Śpiączce*.

www.klinikabudzik.pl

www.akogo.pl

„Bezczylnne czekanie na cud, że się coś wydarzy jest po prostu bardzo destruktywne...i żeby coś się działo trzeba marzyć.”

www.prezydent.pl

fotografie: własność Kancelarii Prezydenta RP oraz materiały archiwalne przekazane przez nominowanych do Nagrody „Dla Dobra Wspólnego”.